

med hensyn til de opstillede mål, hvorimod medlemslandene selv må afgøre, hvilke midler, der er nødvendige for at opfylde den i henstillingen indeholdte forpligtelse.

Forslagets formål

Som ovenfor nævnt har konkurrencen på Fællesskabets marked presset priserne ned til et niveau, som ikke har givet mulighed for dækning af produktionsomkostningerne. Det er derfor et led i Kommissionens målsætning om tilpasning af kapaciteten og genskabelse af konkurrenceevnen at få priserne hævet til et niveau, som sikrer det økonomiske grundlag for et effektivt producerende stålværk. Begrænsningen af kapaciteten skulle give grundlag for tilbagevenden til et rimeligt prisniveau, men det er nødvendigt, at de ofre, der skal ydes bl.a. i form af kapacitetsnedskæringer, fordeles ligeligt. Det er derfor påkrævet at sikre, at enkelte virksomheder eller medlemslande ikke får mulighed for ved at tilbyde særligt gunstige priser eller salgsbetingelser at øge deres markedsandel og dermed undgå at yde deres del af de nødvendige ofre.

Produktionsvirksomhederne og de til disse knyttede salgsselskaber og -organisationer er allerede underkastet bestemmelser om priser og salgsbetingelser, der i hovedsagen svarer til dem, der er indeholdt i nærværende henstilling, og som med hjemmel i traktatens artikel 60 er pålagt disse virksomheder ved beslutning nr. 30/53 af 2. maj 1953 med senere ændringer, senest beslutning nr. 1834/81/EKSF af 3. juli 1981.

For at sikre opretholdelsen af den tilsigtede og nødvendige disciplin på dette område er det påkrævet, at distributionsvirksomhederne pålægges tilsvarende bestemmelser, hvilket er formålet med Kommissionens henstilling nr. 1835/81/EKSF.

Såvel disse bestemmelser som flere af de øvrige beslutninger, der er truffet med det formål at få genskabt en sund og konkurrencedygtig europæisk stålindustri, griber ind i de normale markedsmekanismer, hvilket på længere sigt kan få uønskede konsekvenser og føre til nye problemer. De gen-

nemførte foranstaltninger har derfor en begrænset gyldighed, der for de af dette lovforslag omfattede bestemmelser løber til den 30. juni 1984, på hvilket tidspunkt situationen forhåbentlig vil være stabiliseret, således at nye foranstaltninger kan undgås.

Bemyndigelsen til industriministeren

Som følge af den særlige karakter, som Kommissionens henstilling har, er det fundet mest hensigtsmæssigt at transformere henstillingen til dansk ret i form af en bemyndigelseslov til industriministeren, som derefter med hjemmel i bemyndigelsesloven udfærdiger en bekendtgørelse i overensstemmelse med henstillingens indhold, samt i bekendtgørelsen fastsætter de administrative retningslinier, der skal sikre kontrollens gennemførelse, herunder specificerer hvilken dokumentation, der skal fremlægges af de stålhandlende.

Det foreslås at udpege Monopoldirektoratet som den myndighed, der skal gennemføre kontrollen med virksomhedernes overholdelse af bekendtgørelsen.

Det er som nævnt kun hensigten, at stålhandlende med en vis mindste omsætning skal være omfattet af de i lovforslaget indeholdte bestemmelser. I Kommissionens henstilling nr. 1835/81/EKSF er denne mindstetonnage fastsat til 12.000 tons pr. år, men på tidspunktet for dette lovforslags fremsættelse drøftes det at nedsætte grænsen til 6.000 tons pr. år. Af hensyn til senere ændringer i henstillingen, bl.a. på dette punkt, foreslås en bemyndigelse for industriministeren til at foretage de fornødne tilpasninger.

Lovforslagets administrative konsekvenser

De administrative konsekvenser begrænser sig til den kontrol, Monopoldirektoratet skal føre med overholdelsen af lovens bestemmelser, hvilket delvis kan ske ved besøg hos de stålhandlende af direktoratets inspektører.

Kontrollen skønnes ikke på nuværende tidspunkt at nødvendiggøre ansættelse af yderligere personale i Monopoldirektoratet.